

(๓๑)

คำพิพากษา

สำหรับศาลใช้

คดีหมายเลขดำที่ ผบ E๒๙๐๓/๒๕๖๔

คดีหมายเลขแดงที่ ผบ E๑๐๔/๒๕๖๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลจังหวัดพิจิตร

วันที่ ๑๑ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ความแพ่ง

ระหว่าง { บริษัทบริหารสินทรัพย์ ชโย จำกัด

โจทก์

นายเฉลิมพล เรืองสุข ที่ ๑

นางสาวพิมพ์เดือน เรืองสุข ที่ ๒

จำเลย

เรื่อง เช่าซื้อ (รถยนต์) ค้ำประกัน สิทธิเรียกร้อง

โจทก์ฟ้องขอให้จำเลยทั้งสองร่วมกันชำระเงิน ๒๒๕,๘๒๘ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ

๑๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์

จำเลยทั้งสองขาดนัดยื่นคำให้การ แต่เป็นคดีที่โจทก์มีคำขอบังคับให้จำเลยชำระหนี้เป็นเงินอัน

ไม่อาจกำหนดจำนวนได้โดยแน่นอน จึงให้สืบพยานหลักฐานโจทก์ไปฝ่ายเดียว

ทางพิจารณาโจทก์นำสืบโดยมีนางสาวจิรัฐิธกรณ์ ทิมกลิ่น ผู้รับมอบอำนาจช่วง เป็นพยานเบิก

ความประกอบพยานหลักฐานของโจทก์ ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๙ จำเลยที่ ๑ ทำสัญญา

- ๒ -

เช่าซื้อรถยนต์ ยี่ห้อ TOYOTA หมายเลขทะเบียน ฎพ ๙๕๒๒ กรุงเทพมหานคร ไปจากธนาคารเกียรตินาคินภัทร จำกัด (มหาชน) ในราคาเช่าซื้อ ๔๘๗,๖๓๑.๑๐ บาท ตกง่ผ่อนชำระเป็นงวดรายเดือน ๗๒ งวด งวดละ ๖,๓๒๙.๙๑ บาท โดยมีจำเลยที่ ๒ ทำสัญญาค้ำประกัน หลังจากทำสัญญาจำเลยที่ ๑ ชำระค่าเช่าซื้อเพียง ๑๑ งวด ผิดนัดชำระค่าเช่าซื้อตั้งแต่งวดที่ ๑๒ วันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๖๐ ตลอดมา ธนาคารมีหนังสือทวงถามและบอกเลิกสัญญาไปถึงจำเลยที่ ๑ ในวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๐ และติดตามยึดรถที่เช่าซื้อกลับคืนมาได้เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ แล้วนำรถดังกล่าวออกประมูลขายแก่บุคคลทั่วไปได้เงิน ๒๒๔,๐๐๐ บาท ซึ่งเมื่อรวมกับค่าเช่าซื้อที่จำเลยที่ ๑ ชำระมาแล้ว และนำไปหักกับค่าเช่าซื้อตามสัญญา ยังขาดค่าเช่าซื้อตามสัญญาอยู่อีก ๑๘๙,๑๒๘ บาท และการที่จำเลยที่ ๑ ครอบครองรถที่เช่าซื้อหลังจากผิดนัดจนถึงวันที่ธนาคารได้รับรถที่เช่าซื้อคืน คิดค่าเสียหายเป็นค่าขาดประโยชน์จากการใช้รถวันละ ๓๐๐ บาท เป็นเวลา ๙๙ วัน เป็นเงิน ๒๙,๗๐๐ บาท นอกจากนี้มีค่าเสียหายเป็นค่าติดตามรถยนต์ที่เช่าซื้อคืนเป็นเงิน ๗,๐๐๐ บาท รวมเป็นค่าเสียหายทั้งสิ้น ๒๒๕,๘๒๘ บาท ต่อมาธนาคารฯโอนสิทธิเรียกร้องที่มีต่อจำเลยทั้งสองให้แก่โจทก์ และโจทก์มีหนังสือบอกกล่าวโอนสิทธิเรียกร้องและทวงถามให้จำเลยทั้งสองชำระหนี้ดังกล่าวแล้ว แต่จำเลยทั้งสองเพิกเฉย เห็นว่า สัญญาเช่าซื้อ ข้อ ๑๑.๑ ระบุว่า หากผู้เช่าซื้อผิดนัดชำระค่าเช่าซื้อรายงวด ๓ งวดติดๆ กัน และผู้ให้เช่าซื้อ มีหนังสือบอกกล่าวผู้เช่าซื้อให้ชำระค่าเช่าซื้อที่ค้างชำระนั้นภายในเวลา ๓๐ วัน นับแต่วันที่ผู้เช่าซื้อได้รับหนังสือบอกกล่าว

/และผู้เช่าซื้อ...

- ๓ -

และผู้เข้าซื้อละเลยเสียไม่ปฏิบัติตามหนังสือบอกกล่าวนั้น ให้ถือว่าผู้ให้เข้าซื้อไม่มีสิทธิบอกเลิกสัญญาได้ เมื่อ
จำเลยที่ ๑ ผิดนัดครบ ๓ วาดติด ๆ กัน ตั้งแต่วันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๖๐ ธนาคารฯ ได้ส่งหนังสือบอกกล่าวไปถึง
จำเลยที่ ๑ ในวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๐ โดยระบุให้จำเลยที่ ๑ ชำระหนี้ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ
หากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าว ธนาคารฯ ไม่ได้รับชำระหนี้จนครบถ้วน ให้ถือว่าหนังสือฉบับดังกล่าวเป็นการแสดง
เจตนาบอกเลิกสัญญา แต่ปรากฏว่าธนาคารฯ กลับติดตามรถยนต์ที่เข้าซื้อคืนเมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๐
ซึ่งยังไม่ครบกำหนดเวลาตามหนังสือดังกล่าว สัญญาเข้าซื้อจึงยังไม่เลิกกันโดยอาศัยข้อตกลงที่ระบุไว้ในสัญญา
เข้าซื้อรถยนต์ แต่เมื่อธนาคารฯ เข้าครอบครองรถยนต์ที่เข้าซื้อโดยไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าจำเลยที่ ๑ ได้แย่ง
คัดค้าน ถือว่าธนาคารฯ และจำเลยที่ ๑ สมควรใจเลิกสัญญากันโดยปริยายในวันที่ธนาคารฯ ได้รับรถยนต์ที่เข้าซื้อ
คืน คู่สัญญาแต่ละฝ่ายจำต้องให้อีกฝ่ายหนึ่งได้กลับคืนสู่ฐานะดังที่เป็นอยู่เดิมตามประมวลกฎหมายแพ่งและ
พาณิชย์ มาตรา ๓๙๑ วรรคหนึ่ง เมื่อโจทก์รับโอนสิทธิเรียกร้องที่มีต่อจำเลยที่ ๑ จากธนาคารฯ จึงต้องรับไปทั้ง
สิทธิและหน้าที่ โจทก์และจำเลยที่ ๑ จึงไม่มีสิทธิและหน้าที่ตามสัญญาเข้าซื้ออีกต่อไป โจทก์จึงไม่มีสิทธิเรียกค่า
ขาดราคาจากค่าเข้าซื้อที่ต้องชำระโดยอาศัยข้อสัญญาตามสัญญาเข้าซื้อซึ่งระงับไปแล้ว อย่างไรก็ตามการที่
จำเลยที่ ๑ ไม่ส่งมอบรถคืนธนาคารฯ นับแต่วันผิดนัดจนถึงวันที่ยึดรถคืน ธนาคารฯ ย่อมเสียหายเนื่องจากการ
ไม่ได้ใช้รถในระยะเวลา นั้น จำเลยที่ ๑ ต้องชดเชยค่าขาดประโยชน์จากการใช้ทรัพย์สินให้โจทก์ ตามประมวล

- ๔ -

กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๕๑ วรรคสาม ที่โจทก์ขอเรียกค่าขาดประโยชน์ในส่วนนี้นับแต่วันที่จำเลยที่ ๑ ผิดนัดจนถึงวันที่ธนาคารกลับเข้าครอบครองรถยนต์ที่เช่าซื้อรวม ๙๙ วัน เป็นเงิน ๒๙,๗๐๐ บาท เห็นว่า เหมาะสมแล้วจึงกำหนดให้ตามขอ ส่วนค่าติดตามทวงถามที่โจทก์อ้างว่าเป็นค่าใช้จ่ายในการในการว่าจ้าง บุคคลภายนอกให้ติดตามรถยนต์ที่เช่าซื้อเป็นเงิน ๗,๐๐๐ บาท นั้น โจทก์มีพยานหลักฐานมานำสืบให้เห็นถึง รายละเอียดของค่าใช้จ่ายดังกล่าว จึงกำหนดให้ตามขอ สำหรับดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี ที่โจทก์ขอนั้น เมื่อค่าขาดประโยชน์จากการใช้ทรัพย์สินเป็นหนี้เงิน โจทก์จึงมีสิทธิเรียกดอกเบี้ยได้ตามอัตราที่กำหนดไว้ใน ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๒๔ วรรคหนึ่ง สำหรับจำเลยที่ ๒ ในฐานะผู้ค้ำประกัน เมื่อจำเลยที่ ๑ ลูกหนี้ชั้นต้นไม่ชำระหนี้ โจทก์มีหนังสือบอกกล่าวทวงถามแก่จำเลยที่ ๒ แล้ว โจทก์จึงมีสิทธิฟ้องจำเลยที่ ๒ เป็นคดีนี้ได้ แต่เนื่องจากหนังสือทวงถามไปถึงจำเลยที่ ๒ ล่วงพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่จำเลยที่ ๑ ผิดนัด จำเลยที่ ๒ ในฐานะผู้ค้ำประกันจึงหลุดพ้นจากความรับผิดชอบในดอกเบี้ยและค่าสินไหมทดแทน ตลอดจนค่าภาระ ติดพันอันเป็นอุปกรณ์แห่งหนี้ที่เกิดขึ้นภายหลังจากพ้นกำหนดเวลาหกสิบวัน ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๖๘๖ วรรคสอง ดังนั้น โจทก์คงมีสิทธิเรียกค่าขาดประโยชน์จากจำเลยที่ ๒ ได้เพียงหกสิบวัน นับแต่จำเลยที่ ๑ ผิดนัด เป็นเงิน ๑๘,๐๐๐ บาท

/พิพากษา...

- ๕ -

พิพากษาให้จำเลยที่ ๑ ชำระเงิน ๓๖,๗๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๕ ต่อปี ของต้น
เงินจำนวนดังกล่าวนับแต่วันฟ้อง (ฟ้องวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๔) เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ ทั้งนี้
อัตราดอกเบี้ยให้ปรับเปลี่ยนลดลงหรือเพิ่มขึ้นตามพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามประมวลกฎหมายแพ่งและ
พาณิชย์ มาตรา ๗ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละสองต่อปี แต่ต้องไม่เกินอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี ตามที่โจทก์ขอ หาก
จำเลยที่ ๑ ไม่ชำระให้จำเลยที่ ๒ ชำระค่าขาดประโยชน์แทนเป็นเงิน ๑๘,๐๐๐ บาท กับให้จำเลยทั้งสอง
ร่วมกันใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความให้ ๓,๐๐๐ บาท เฉพาะค่าขึ้นศาลให้ใช้แทน
ตามจำนวนทุนทรัพย์ที่โจทก์ชนะคดี สำหรับค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีให้เป็นพับ ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก./

นางสาวชนิกานต์ วงศ์เย็น

อัญญา พิมพ์ - ทาน